

Muralla nord de la Força

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli antic de la Força
Alçada: 299 m

Coordenades:

Latitud: 41.68457
Longitud: 2.38795
UTM Est (X): 449062
UTM Nord (Y): 4614936

Classificació

Número de fitxa 08234-196
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval
Segle XI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN, núm. registre 1530- MH R.I.51.5674 (1949).
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari Sí, IPA.: 40522.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Fitxes associades:

Descripció

La muralla nord del recinte castral de la Força ressegueix l'antic fossat, des de can Grau fins a can Ferrer Guineu i després gira i segueix el carrer Ripoll fins a la plaça de l'església, per davant de can Sion de Baix, can Feu, l'antiga farmàcia i can Pau. El parament és de còdols de riera lligats amb morter de calç. La muralla fa de mur de contenció i salva el desnivell entre el fossat i les cases de can Grau, cal Gorro, cal Ferrer Guineu i can Pau.

Història

La Força és l'antic nucli històric de Sant Pere de Vilamajor, situat a l'entorn de l'església parroquial i als carrers adjacents. Entre els segles X i XII, a Vilamajor conviuen dues senyories, la comtal i l'eclesiàstica, amb les seves respectives seues jurisdiccional, el castell i la parròquia de Sant Pere amb la sagrera murada. La sagrera de Vilamajor es trobava envoltada de muralles i valls, amb almenys un portal, situat just a l'accés tradicional a la vila pel carrer de Brugueres, a la part nord-occidental. Els trams més visibles d'aquest recinte fortificat els trobem a la plaça i pujada de l'església i al fossat del Ripoll (muralla nord). Els fossats sud i nord estan dessecats i només es conserva la riera que en feia aquesta funció a la banda est. També s'han conservat alguns trams de muralla dins de les cases del centre històric. Actualment, es desconeix si el castell es trobava al mateix indret que la sagrera emmurallada o bé es trobaven un a tocar de l'altre. Segons la documentació de l'època es dedueix que l'estament eclesiàstic i el civil compartien seu al turó, pel que és probable que es trobessin separats un a tocar de l'altre però encabits en un únic recinte emmurallat. Aquesta hipòtesi és corroborada també pel nom de "La Força" i per l'existència dels vestigis d'una altra torre circular, la Torre Negra, situada a una vintena de metres de la façana de l'església, i de la torre de planta quadrada de can Vila. D'altra banda, els comtes de Barcelona tenien a Vilamajor un palau residencial, del que es troben referències documentals des de l'any 1079 (AA.DD., 2000:97). Actualment no es disposa de dades precises de la localització del palau comtal tot i que, segons la tradició, es trobava al nucli de La Força. També es desconeix si existien de forma coetània, un palau i un castell; o bé si el palau i el castell eren la mateixa edificació. Només mitjançant les intervencions arqueològiques a la zona de La Força, és possible l'obtenció de dades precises sobre els orígens i evolució d'aquest indret de gran valor històric.

Bibliografia

AA.DD. (2010). "De Ramon Berenguer II a Ramon Berenguer IV". Els pergamins de l'Arxiu Comtal de Barcelona, vol I, p. 97. DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2011). Catàleg de béns a protegir. POUM. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor. GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1989). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Pere de Vilamajor). HERRERO i BARÓ, H. (2006) Esquema de la distribució del Castell de Vilamajor. Treball inèdit. HERRERO i BARÓ, H. (2013) Idealització del Castell de Vilamajor per l'exposició: La Torre Roja, plafó il·lustrat. Sant Pere de Vilamajor: La Mongia de Vilamajor.

